

„Vei veni la botezul meu?”

Oliver dorea să strige de pe acoperișuri pentru ca întreaga Anglie să audă!

Rebecca Hogg și Eric B. Murdock

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

„*Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși*” (1 Timotei 4:12).

Oliver abia aștepta să treacă săptămâna. Săptămîna următoare era ziua cea mare pe care o așteptase de când avea patru ani. Avea să fie botezat.

Oliver era atât de entuziasmat în legătură cu botezul său, încât dorea să strige de pe acoperișuri pentru ca întreaga Anglie să audă! Abia aștepta să-i spună prietenului său, Dylan, la școală.

„Nu-mi vine să cred. *În sfârșit*, ziua botezului meu aproape a sosit”, a spus Oliver. „Va fi minunat!”

„Credeam că doar bebelușii sunt botezați.” Dylan arăta nedumerit.

„Copiii trebuie să aibă cel puțin opt ani pentru a fi botezați în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”, a spus Oliver. „Aceasta este biserica mea.”

„Grozav”, a spus Dylan.

Dintr-o dată, Oliver a avut un gând. „Ai vrea să vii la botezul meu?”

„Sigur”, a spus Dylan. „Dar trebuie să-i întreb pe părinții mei mai întâi.”

„Bine!”

Oliver era entuziasmat că Dylan ar putea veni la botezul său. Acest lucru i-a dat o altă idee. „Nu doresc să participe la botezul meu doar *un* prieten. Doresc să invit cât de mulți oameni pot!” Oliver s-a grăbit acasă și i-a spus mamei că avea un plan.

În duminica de post înainte de botezul său, Oliver a început să-și pună în aplicare planul. El și-a depus mărturia la pupitru; apoi, a spus: „Voi fi botezat sâmbăta următoare și doresc să vină toată lumea! Puteți să invitați, vă rog, pe toți pe care-i cunoașteți care nu sunt membri sau care nu vin la biserică să vină la botezul meu?” S-a simțit ca un misionar. I-a plăcut acest sentiment!

Pe parcursul săptămânii următoare, Oliver a invitat prieteni, membri ai familiei și profesori să participe la botezul său.

„Ar însemna foarte mult pentru mine dacă ați putea veni!”, le-a spus el.

Pe măsură ce se apropia sâmbăta, Oliver a început să se întrebe câți oameni vor veni de fapt. Dacă erau toți prea ocupați sau nu doreau să vină?

ILUSTRATI DE BROCKE SMART

A spus o scurtă rugăciune pentru ca cel puțin câțiva dintre oamenii pe care i-a invitat să vină. Apoi, a încetat să se îngrijoreze în legătură cu cine ar putea să vină. Știa că făcuse un lucru bun doar invitându-i. De altfel, cel mai important lucru în acea zi era faptul că avea să fie botezat.

Când a ajuns la biserică în ziua botezului său, lui Oliver nu-i venea să-și creadă ochilor. O mulțime dintre prietenii lui erau acolo pentru a-l sprijini. A văzut chiar o mulțime de oameni pe care nu-i cunoștea. I-a făcut cu mâna lui Dylan când acesta a intrat împreună cu părinții lui.

Când a venit timpul să fie botezat, Oliver a intrat în apa caldă. Tatăl său i-a luat mâna, așa cum exersaseră. Apoi, a spus rugăciunea scurtă pentru botez și l-a scufundat pe Oliver în apă. Înainte să-și dea seama, Oliver stătea în picioare din nou – cu apa șiroind de pe el și zâmbind. Știa că urma exemplul lui Isus.

După ce Oliver s-a schimbat în haine uscate, tatăl său și alți câțiva bărbați l-au confirmat ca membru al Bisericii și i-au dat o binecuvântare specială, prin care l-au invitat să-L primească pe Duhul Sfânt. După aceea, Oliver a fost rugat să-și împărtășească mărturia.

„Vă mulțumesc atât de mult pentru că ați venit să mă sprijiniți în această zi specială. Înseamnă foarte mult pentru mine”, a spus Oliver. „Sunt recunoscător pentru botezul meu și cred că aceasta este Biserica lui Hristos pe pământ.”

După aceea, oamenii au venit să-l felicite pe Oliver. „Mulțumesc pentru că m-ai invitat!”, a spus Dylan. „Am avut un sentiment bun.”

„Toată lumea a fost atât de amabilă!”, a spus mama lui Dylan. „Ne-am simțit bineveniți.”

În acea seară, tata s-a așezat la marginea patului lui Oliver. „Ce zi minunată!”, a spus tata.

Oliver a dat din cap în sens afirmativ. „Sunt bucuros că au putut să participe și prietenii mei.” ●

Autorii articolului locuiesc în Kent, Anglia, și Utah, S.U.A.